

ΔΙΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Γιατί νομίζω ότι για εκείνους που έχουν συκοφαντηθεί άδικα είναι αίτιοι κατεξοχήν μεγάλων ωφελειών αυτοί οι οποίοι τυχαίνει να τους αναγκάζουν να λογοδοτήσουν για τις πράξεις της ζωής τους. Γιατί εγώ τόσο πολύ πιστεύω στον εαυτό μου, ώστε ελπίζω ότι, και αν ακόμα κάποιος συμβαίνει να μου φέρεται άσχημα ή εχθρικά, όταν με ακούσει να μιλώ για τις πράξεις της ζωής μου, θα μετανιώσει και θα με θεωρεί στο μέλλον πολύ καλύτερο.

2. Η έκφραση ευγνωμοσύνης στους κατηγορούς του από το Μαντίθεο στην αρχή της απολογίας του γίνεται αφενός για να κερδίσει τις εντυπώσεις και αφετέρου για να μειώσει τους αντιπάλους του. Αρχικά, πρόθεση του είναι να επιτύχει την «πρόσεξιν» των δικαστών, αφού έστω και με τις προϋποθέσεις που θέτει δε διστάζει να ευχαριστήσει τους κατηγορούς του. Κάτι τέτοιο φυσικά ξαφνιάζει το ακροατήριο του, αφού λογικά ο καθένας πιστεύει πως ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να ευγνωμονεί τον κατήγορο του, αλλά αντίθετα τον θεωρεί εχθρό του. Για να αιτιολογήσει την απόδοση ευγνωμοσύνης στους αντιπάλους του, ο ρήτορας αναφέρει πως έτσι του δίνεται η ευκαιρία να διηγηθεί τις πράξεις της ζωής του, που τον αναδεικνύουν σε έντιμο, ηθικό και αξιόλογο πολίτη και άνθρωπο. Από την άλλη, θέτει ως προϋπόθεση την απουσία συκοφαντικής διάθεσης των κατηγορών του για να πραγματοποιηθεί η έκφραση ευγνωμοσύνης. Με αυτόν τον τρόπο επιθυμεί έστω και έμμεσα να μειώσει ηθικά τους αντιπάλους του. Τους κατηγορεί ως ανθρώπους συκοφάντες, μοχθηρούς, που επιθυμούν να τον βλάψουν με κάθε τρόπο, αποδεικνύοντας έτσι τη μικροψυχία τους, την κακότητά τους.

3. Ο Λυσίας από το προοίμιο του λόγου του προσπαθεί να παρουσιάσει το Μαντίθεο ως ένα πρόσωπο ικανό να αναλάβει το αξίωμα των 9 αρχόντων. Από τη παράγραφο 2 ήδη τον εμφανίζει ως άνθρωπο με έντονη αυτοπεποίθηση, με απόλυτη εμπιστοσύνη στις ικανότητες του και στην άψογη συμπεριφορά του («έγω οὕτω σφόδρα έμαντῶ πιστεύω»). Η αυτοπεποίθηση και η αυτοεκτίμηση, που προβάλλονται με εμφαντικό τρόπο στη φράση αυτή, είναι στοιχεία απαραίτητα για έναν άνθρωπο που επιθυμεί να ηγηθεί της πολιτικής ζωής. Η φράση του καταλήγει με το χαρακτηρισμό «πολύ βελτίω», ο οποίος αναφέρεται στο ήθος του Μαντίθεου, στην ποιότητα της προσωπικότητας του. Ο ρήτορας υποστηρίζει πως οι βουλευτές θα έχουν τη δυνατότητα στη διάρκεια της απολογίας του να ανακαλύψουν την ηθικότητα του, την άψογη συμπεριφορά του προς όλους. Η καλή συμπεριφορά, η άμεμπτη ηθική είναι προϋποθέσεις αναγκαίες για όσους επιδιώκουν να αναλάβουν θέσεις εξουσίας. Παράλληλα με την αναφορά του αυτή ο Μαντίθεος επιθυμεί να κερδίσει την εύνοια και την προσοχή των δικαστών, αφού τους κινεί το ενδιαφέρον για όσα θα εξιστορήσει στη συνέχεια του λόγου του.

4. Τα επιχειρήματα του Μαντίθεου στο απόσπασμα:

- Ευγνωμονεί σχεδόν τους κατηγορούς του, γιατί του δίνουν την ευκαιρία να απολογηθεί για τις πράξεις της ζωής του (λογικό-ψυχολογικό).

- Υποστηρίζει ότι το κατηγορητήριο είναι συκοφαντίες εις βάρος του και αποτέλεσμα κακότητας, η απολογία του θα το αποδείξει αυτό και θα μεταστρέψει την όποια αντιπάθεια στο πρόσωπό του σε συμπάθεια και εκτίμηση (λογικό- ψυχολογικό).
5. Στο προοίμιο, την αρχή του ρητορικού λόγου, ο ρήτορας ενημερώνει σύντομα τον ακροατή επί του θέματος και προσπαθεί να εξασφαλίσει την εύνοια και την προσοχή του. Μετά το προοίμιο συνήθως ακολουθεί η πρόθεσις, η σύντομη έκθεση του θέματος.
- Με τον επίλογο συνήθως επιδιώκονται δυο κυρίως σκοποί:
- η ανάμνηση, που επιτυγχάνεται με μια συντομότερη ανακεφαλαίωση των βασικών θέσεων του λόγου και
 - η παθοποιία που καταλήγει σε προτροπή ή αποτροπή. Όταν ο λόγος είναι πολύ σύντομος, ο επίλογος δεν είναι απαραίτητος.
- 6.
- Δικανικοί Λόγοι είναι οι εκφωνούμενοι στα δικαστήρια και αφορούν πράξεις που τελέστηκαν στο παρελθόν. Είναι κατηγορίες ή απολογίες και έχουν σκοπό την απόδειξη της ενοχής ή της αθωότητας του κατηγορουμένου με βάση το νόμο και το αίσθημα δικαίου.
 - Το αρχαιότερο δικαστήριο στην Αθήνα ήταν ο Άρειος Πάγος.
 - Κάποιες σοβαρές υποθέσεις δικάζει η Βουλή και η Εκκλησία του Δήμου.
 - Το σπουδαιότερο δικαστήριο είναι η Ηλιαία, που αποτελείται από 6000 δικαστές («Ήλιασταί»).
 - Σπουδαιότερος λογογράφος δικανικών λόγων: Λυσίας.
- (Σχολικό εγχειρίδιο σελίδες 17 – 18)
7. συνείδηση: συνήδη
 επίτευγμα: τυγχάνει
 εξαναγκασμός: ἀναγκάζωσιν
 βαρήκοος: ἀκούση
 υφηγητής: ἡγήσεσθαι
8. ποιεῖν: ποιητής
 εἶχον: σχέση
 καταστήναι: απόσταση
 πεπραγμένων: πραξικόπημα
 διαβεβλημένοι: αποβολή
9. κατηγοροῖς: κατηγορῶ
 τρόπου: τρόπων
 χάριν: χάριτας
 κατηγορίας: κατηγοριῶν
 ἀγαθῶν: ἀγαθοῦ